archiepiscopi per pa. eēt approbata. nō tamē se debuit archiepiscopū appellare anteqū palliū recepisset in quo cōfertur plenitudo officij pontificalis postea mā dat illi card. vt sic quod factū est studeat palliare. vt in cōfusionē se ap. nō re dundet q; potius illū pa. eligit cōfundi q̄ velit ledi se ap. dignitatē. Nota q̄ le gatus card. nō potest dare licentiā episcopis transeundi ad alias eccās. Item in pallio cōplet auctoritas et potestas archiepālis dignitatis. Itē quilibet te netur se magis diligere q̄ aliū.

¶ Ad honorē. Ca. quesitū fuit a pa. quādo et vbi archiepūs suo pallio vtatur. et quādo et vbi alij archiepi eo dem pallio vti debēt pa. respondet q̄ ro ma. pon. solū infra missar solemnia sp vtitur z vbicunq; pallio. q; assumptus est in ecclesiastice prātis plenitudinez Alij vero. s. archiepiscopi nec sp nec vbiq; sed solū in eccā sua in qua accepe runt iurisdictionē certis diebus dūtūt qui vocati sūt in partē sollicitudinis. et nō in plenitudine potestatis.

¶ Ex tuar Ca. archiepo cōpostellano in traditione sui pallij dictū fuit accipe palliū et vtaris eo infra eccle siam tuā. ipse archiepiscopus p nego cijs eccē sue frequenter exibat puinciā suam vnde reputabat sibi ad verecūdiā q̄ pallio nō vteretur. cū alij archiepiscopi de hispania vltra prouinciā suā de cōsuetudine generali suo pallio vterēt quare petebat a pa. q̄ extra prouinciā suā posset eo vti. Ad quod pa. respondz q̄ illa cōsuetudo sit potius dicēda corrupcela. cū de speciali grā eisdē cōcedit vt si alia necessitate fuerit impeditus. ita vt ad eccām sibi subiectā accedēt nō possit pro cōsecrandis suffraganeis suis vel clericis ordinādis z ad eccām alienam necesse habeat declinare vtendi pallio habeat facultatē. et iā dictis casibus dūmodo ad quē eccā pertinet id permittat Nota lz pa. alicui priuilegiū cōcedat. nō tamē ipse papa vult q̄ ille cui cōcessit eo in preiudiciū alterius vtatur.

¶ Cū sis. Ca. quesitū fuit a pa. quādo z quibus diebus archiepiscopus vti debeat pallio. respondet q̄ vbicunq; fuerit archiepiscopus intra suā puinciam in celebrationibus missar solēnibus diebus pallio suo vti pōt.

¶ Quia nos Ca. Quidā archiepiscopus quesiuit a pa. vtrū tā in sua diocesi q̄ in aliena possit celebrare absq; pallio z sandalijs. respondit pa. q̄ potest. nō tamē sp ī sua dio. debet celebrare cū pallio. sed certis diebus qui sunt in suo priuilegio expressi et per hoc solutitur alia questio qua quesiuit vtrū p defunctis cū pallio debeat celebrare.

¶ De renunciatione.

Litteras. Ca. episcopus lodonien. sepe petijt licentiam cedendi a dominno pa. rescribit ei pa. dicēs q̄ quia ipse cōsiderans senectutē suā aut insufficientiā suā petat renunciandi licentiam scias q̄ pa. credit q̄ tutius sit ei illā eccāz subvmbra sui noīs gubernari. q̄ alicui noue incognite q; persone in tāto discrimine cōmitti. q; in ipso vigor deuotiōis et fidei etiā corpore senectute nō deficit sed vergente deorsum cōditione corporis feruor spūs ad sublimiora cōscendit monet ergo illū vt super hoc diebus istis in nulla importunitate faciat se molestum: q; indecens est prius soluere militie cingulū q̄ cedat victoribus aduersitas preliorū. Nota q̄ nō statim danda ē cedendi licentia lz quis dicat se senē et īsufficientē: maxime cū bene administrauerit. Itē indecēs ē prius militie soluere.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

¶ Cū inter p. Ca. iste. p. gan
fredi abiurauit beneficiū suū postea ob
tinuit litteras a dño pa. vt in eadē eccā
reciperetur. et sic auctoritate lr̄arū dñi
pape a maiori parte capituli fuit recep
tus. Quidā canonici cōtradicebant eidē
opponendo sibi iuramentū. et iō contra
iuramentū nō erat recipiendus. cū sup
hoc fuisset questio diutius agitata.
Mandat pa. quibusdā quatinus si pre
dictū p. inuenerint de cōsensu maioris
partis capituli fuisse de predicto benefi
cio auctoritate ap. inuestitū eū faciant
beneficij possessiōe pacifica gaudere. nō
obstan. iuramento q̄ nō de repetendo vl
terius eodē beneficio preponitur presti
tisse. in quo cōsensus maioris et sanio
ris partis capituli intercessit. Nota q̄
iuramentū nō extenditur ad ea de q̄bꝰ
vel super quibus nō est iuramentū fa
ciendū. Itē ius semel amissuz nō renas
citur Itē sniā maioris ⁊ sanioris partē
debet preualere.

¶ Ex transmissa Ca. p. rubeꝰ
iācti nicolai clericus de ceperano infir
mitate laborās apud sancti saluatoris
monasteriū petijt sibi habitū monasti
cum indulgeri. tandē sanitate recupera
ta transiuit ad monasteriū predictum
grā cōplendi votū suū. et aliqua mora
facta in monasterio fecit sibi restitui il
la que cōtulerat eccē sancti nicolai. pꝰ
modū nihilominus iste p. volebat vt re
stitueretur in eccā predicta voluntate
mutata. sed abbas de cepano ⁊ quidam
clerici eū recipere nolebant vnde signifi
cauit hoc dño pa. idem abbas super hoc
scribit pa. epō verucanē. q̄ dicta eccā
ab eo soluta ē exquo ea que sibi cōtulit
ad petitionē eius restituit. mandat pa.
quatinus si res ita se habet predictū ab
batē et socios eius ad receptionē illius
p. nulla rōe cōpellat. nec cōpelli permit
tat. tamē rogare poterit illos vt illum
recipiant. nō tamē vnū de eccā. ꝑ quasi
de nouo recipiant eū in sociū ⁊ in fratrē
Nota q̄ suo iuri quis tacite renūciat.
Itē nō potest quis redire ad illud cui re
nunciauit. Itē actio semel extincta nō
reuiuiscit.

¶ Admonet. Ca. epꝰ torn̄. sig
nificauit dño pa. q̄ quidā intrabant ec
clesias sue dioc. que pertinebant ad su
am iurisdictionē et detinebant ⁊ dimit
tebant eas absqz suo assensu ⁊ propri
a auctoritate pa. mandat sibi vt ipse ꝓ
hibeat oībus personis sui epatus vt nul
lus auctoritate sua audeat intrare ec
clesiam vel eā dimittere sine auctorita
te sui superioris. et qui cōtra h̄ fecerit.
merito punietur.

¶ Super hoc. Ca. quidā repe
tebat beneficiū suū obijcebat ei excipi
endo. q̄ nō poterat ipsū repetere / quia
dū quiete possidebat. sponte illud abiu
rauit replicabat actor q̄ nō sponte renū
ciauit. querit cuius testes prius reci
piendi sint vtrū illius qui dixit q̄ spon
te renunciauit. hoc est rei an illius qui
dixit q̄ nō sponte renunciauit. hoc ē ac
toris. Respondit pa. q̄ nō est verisimi
le. vt aliquis sponte renunciat benefi
cio multis forte laboribus acquisito si
ne magna cā. et q̄uis hoc sit verū. s. q̄
nō est verisimile. cū testes illius qui di
cit q̄ sponte renunciauit. s. rei sunt reci
piendi. et iudex debet inquirere cām r̄nū
ciationis. et si inuenerit illā ꝓbabilem
. i. nō vi. nec metu nec oppressione neqz
interuentu pecunie neqz ꝓmissione ex
tortā. maxime si nō interuenit iuramē
tum quod vix fieri de propria auctori
tate creditur qd̄ fere sp̄ male est eā ad
mittat. et imponat actori silentium nisi

ipse replicando probauerit quod spon
te renunciauit in fine rñ. pa. quasi taci
te questioni. Diceret aliquis quō pōt
hoc eē. q illa negatiua q sponte nō re
nunciauit. et ipse respondet lz videatur
negatiua. tamē talis negatiua habet
implicitā affirmatiuā s. q coactus r̄nū
ciauit. et ideo sup illa assertione impli
cita probationes actoris sūt admitten
de et sniā proferenda p eo q melius p
bauit habito respectu ad opinionē et di
gnitatē testiū. No. nō est verisimile q
aliquis renunciet sponte iuri suo cū cō
tra talem p̄sumptionē admittatur pro
batio. Itē licitū est vnicuiqz suo iuri re
nunciare. Itē negatiua habens in se af
firmatiuā probatur. Itē dignitas ⁊ te
stium opinio de iure ē cōsideranda.

¶ In presentia. Ca. duo electi
fuerunt in quandā abbatiā. s. n. et qui
dam alius. cā cōmissa fuit quibusdā iu
dicibus vel corā ordinario cā tractata
fuit. snīa fuit lata cōtra ip̄m. n. ip̄e. n.
appel. appellationis cā cōmissa fuit ep̄o
dunelien. et eius coniudicibus coram
quibus dicebat. n. sniām nō valere. qr
in ea nō exprimebatur cā qr contra ip
sum sniā lata fuisset. Preterea pars ad
uersa probare debeat sniāz iustā fuisse
In cōtrariū respondebatur q ista non
sunt necessaria et pro sniā iudicis sp p̄
sumitur q rite fuerit lata. tandem dela
ta est ad papam pa. auditis propositis
hinc et inde dicit q iudex nō semper ad
vnā spēm probationis dz animū āplia
re. sed oīa cōsiderare que fiūt in sua pre
sentia. ex his vero motū sui animi infor
mare ⁊ ferre sniām. et pro sniā iudicis
presumitur donec cōtrariū ostendatur
propter iudicis auctoritatē. et si nihil
probatū fuisset corā dunelien. ep̄o ⁊ su
o cōiudice. tamē standū snīe fuerit nisi
dictus n. eā ostenderet irritandaz qr ta
men cōstitit dn̄o pa. p lr̄as quorūdam e
piscoporū et per cōfessionē ipsius n. de r̄
nunciatione sua spontanēa imposuit ei
silentiū sup ipsa abbatia. Nota q iudex
nō dz se applicare ad vnā spēm probati
onis. Itē sp presumitur pro sniā donec
in contrariū ostendatur. // Itē litteris
ep̄oꝝ creditur in preiudiciū alterius.
Itē ex cōfessione quis cōdemnatur. Itē
periculosū ē q aliqs renūciet suo iuri.

¶ Sane dilecte. Ca. dn̄s pa.
mandauit cuidā elegato ap. se. q h. sb̄
dia. in pictaui. eccā canonicū instituere
procuraret qui mādatis pa. obtempās
ipsū instituit canonicū in eadē sed cū ca
nonici ipsū super ipso beneficio molesta
rent de cōcilio quorūdam canonicorū il
lius eccē snīe capituli se subiecit eis lit
teras suas reddēs sed ipsū postea reci
pere nō curabant. Vnd mandat eis pa.
cū ipse apud eos debuerit gratiaz obti
nere apud quos dispendiū dinoscitur su
stinere. Mādat capitulo q̄tinq ip̄m. h.
recipiant in canonicū et in fratrē eo nō
obstante q eis lr̄as suas reddidit. No
ta q qui restituit instrumēta iuris sui
renunciare videtur iuri quod sibi ex lit
teris cōpetebat Itē vnde grām qs me
retur damnū sustinere nō dz. Itē decep
tis ⁊ nō decipientibus merito subuenit

¶ Quod indubijs. Ca. quid r̄
nunciauit beneficio suo in manu laici ⁊
illud postea recepit ab ipso. queritur
an talis renunciatio valeat rñ. q tal
resignatio nulla ē. verūtamen spoliari
debet illo beneficio. Nota illud qd nō te
net inducere priuationē beneficij. Itez
spiritualia a laico recipienda nō sunt
nec sibi renuncianda.

¶ Ad supplicationē. Ca. archi
episcopus ragusinus petijt licentiam

cedendi a dño pa. quia secure ibi nõ po
terat cõmunicari. et ipse obtenta licẽ
tia cessit. archiepiscopus eboracen. de
cõsensu regis anglie cõcessit eidẽ quod
dam beneficiũ in quadã eccã in episco
patu carleoli pa. mandat archiepo ebo
racen. ne in vituperiũ ordinis clericalis
mendicare cogatur. quatinus beneficiũ
illud ad sustentationẽ cõseruat ipsius
ita vt sine vsu pallij in epatu illo offici
ũ epale valeat exercer eidẽ archiepis
copo tanq̃ metropolitano obedientiã ⁊
reuerentiã impensurus. Nota q cũ quis
timet interfici in eccã sua potest petere
cessionẽ. Itẽ nota q superior clericis
prouidere tenetur ne in obprobriũ ordi
nis clericalis mendicent. et sic per hoc
videtur necessitas vnius tangere oẽs.
Itẽ nota casuz qñ archiepus subest ar
chiepo nõ vtitur pallio.

¶ Nisi cũ pridẽ. Ca. calarita
nus archiepus sepe petijt licentiã renun
ciandi a dño pa. sup hoc pa. rescribit ei
dem dicẽs. q si propt hmõi cessionẽ pro
mittit sibi fructũ melioris vite scire dz
q ipse nõ ẽ sanctior quã fuerit ieremi
as. et ideo nõ dz deserer officiũ predica
tionis cũ ⁊ ipse ieremias predicãdo rce
perit verbũ dei. lz renũciauerit predicã
di officio. si enĩ propter humilitatem
vult cedere eo ipso videtur in superbiaz
se erigere q in proposito resignandi se
exhibet pertinacem qr tunc verã obediẽ
tiam ostenderet cũ per ipsũ locũ regimi
nis nõ dimittet. ¶ Intueri itaqz in. §.
isto ponũtur cause propt q̃s põt quis
petere cedendi licentiã primo cõscientia
criminis debilitas corporis defectus sci
entie malicia plebis graue scandalum
et irregularitas persone. Sed in his õ
nibus diligens ẽ adhibenda cautela.
propter cõscientiã criminis potest quis
petere licentiã renunciandi sed nõ prop
ter cõscientiã cuiuslibet criminis. sed il
lius propter qd executio officij etiam
post peractã penitentiã impeditur q si
pro quolibet crimine quis cederet pauci
vel nulli remanerẽt. Alia vero debilitas
corporis ẽ cã cedendi que pcedit vel ex i
firmitate vel senectute. per quã ĩpotẽs
redditur ad exequendũ officiũ pastora
le nõ enĩ pro qualibet debilitate corpo
rali debet quis deserere officiũ suũ ⁊ h
ostẽdit exẽplo apli. Pro defectu. pdefe
ctu sciẽtie põt q̃s petere cessionẽ sciã ei
circa ãministrationẽ spũalium ⁊ corpo
raliũ ẽ valde necessaria ⁊ ideo pvtrius
qz scientie defectu vel ignorantia licite
renunciatur. vnde dicit dñs pa. Tu sciẽ
tiam repulisti et ego repellã te et licet
eminens sciã desideranda sit in prelato.
cõpetens tamẽ tollerat. qr multa sciẽ
tia vt dicit apostolus inflat imperfectũ
cuius caritas supplet. Propt malitiã.
propter maliciã plebis aliqñ cedere dz
latꝰ. videlicet qñ plebs adeo mala exis
tit vt proficere nequeat apud ipsam. ⁊
quanto prelatus magis laborat. tanto
deterior fit. Vnde dixit dñs per prophetã
linguã tuã adherere faciã palato tuo. ⁊
apli dixerũt iudeis ecce cõuertũtur ad
gentes qr verbi dei vos fecistis indig
nos. nõ tamẽ propter quãlibet culpam
subditorũ pastor dimittere debet gregẽ
suũ ne mercenario cõparet qui dimittit
oues et fugit. sed tũc demũ dz fugere
cũ oues cõuertũtur in lupos ⁊ tamẽ ta
les sũt aliquãdo tolerandi qr sanguinẽ
elicit qui nimis emungit. ¶ Pro graui
pro scandalo licitũ sit episcopo petere
licentiã cedendi cũ aliter scandalũ seda
ri nõ potest ne plus corporalez honorẽ
videatur affectare q̃ salutem eternam
Sed inter scandalũ ⁊ scandalũ ẽ distin

guendum sicut dñs distinxit dū dixit apl̄is. sinite illos qui ceci sūt ⁊ duces cecoꝝ. et alibi dixit. qui scādalizauerit vnū de istis pusillis qui in me credunt expedit ei vt suspendatur mola in collo eius ⁊ demergatur in profundū maris

¶ Persone vestre. propter irregularitatē dz petere cessionē vt si sit bigamꝰ maritus vidue. vnde dixit apostolus. oportet ep̄m eē vnius vxoris virū. non tamē propter quālibet irregularitatē dari dz licentia cedēdi ei qui bene administrauerit vt si nō sit natus de legittimo matrimonio. qꝛ lz nō debuerit tacuisse impedimentū si occultū est factum potest cū eo misericorditer dispensari. h̄ adhibito moderamine vt inter naturales ⁊ spurios distīguatur nothos ⁊ mā ceres. Verū. si vero propter alias cās petat aliquis cessionē nō est audiendus. cū talis postulatio nō videatur discreta quia propter laboris angustias vel ꝑsecutiones nō dz quis dimittere sponsā suā cui per manū se fide media copulauit quōz beati sūt q̄ persecutionē patiūtur propter iusticiā. Sed diceret aliqs spiritus vbi vult spirat ⁊ nescitis vnde veniat aut quo vadat. et qui spiritu dei ducatur nō est sub lege et ideo si cedendi licentia ei denegetur tamē cedet. sed potest ei responderi quō spū dei agit qui cōtra veritatē aliquid agit. i. quia contra spiritū dei agit qui cōtra veritatez aliq̄d attemptat. Porro sed si dicat ꝙ forsan alia cā latens ē propter quā cedendi licentia diuinitus inspirat̄ pōt ei responderi. Et tu quō scis ꝙ talis inspiratio sit diuina. et subiecit exemplū de beato martino ostendens illius exemplo ꝙ renūciare nō debeat.

¶ Quippe dicit pa. in. § . isto quantocūqz quis virtutibus fulgeat caritatē aūt nō hebeat nihil habere videtur. ¶ Sed nulla ē maior caritas q̄ vt ponat aīaz suā pro subditis suis vel amicis suis dū modo possit proficere ipsis et si nō oībꝰ tamē multis. vnde ab eorum regimine propter laborē se excusare nō debet exēplo apl̄i. quia et si nō sp laborē sequit̄ effectus vel oīs labor meritorius est apud deū. iuxta illud. reddet deus mercedem laboꝝ sanctoꝝ suorū. Nec putes dicit pa. in. § . isto ꝙ nō dz credere ꝙ ideo marta malā partē elegerit que circa plurima in actiua vita multū laborat qꝛ maria optimā partē cōtemplatiuaz vitā videlicet elegit. que nō aufferetur ab ea. qꝛ lz cōtemplatiua vita sit magis secura. actiua ē magis fructuosa. Vnde lippitudo lye propter sobolis fecūditatē prefertur pulchritudini rachelis et preterea simul potest quis eē actiuꝰ et contēplatiuus exēplo moysi qui quādoqz ascendebat in montē vt ibi gloriā dñi cū maiori cerneret libertate quādoqz descēdebat in castra vt populo predicaret propter h̄ inducit illū dñs pa. ne cedat. Monet ergo ip̄m ad laborē regiminis nō recuset. verūtamē. qꝛ in postulando cedendi licentiā instituit dñs pa. reliquid illud cōscientie sue vt si propter aliquā cām vtilē ⁊ honestā distinctis sibi causis predictis in suo proposito ꝑseueret de licentia sua cedat alioquin cedendi licentiā nouerit sibi interdictam. quia licet habeat pennas quibus in solitudine auolare desideret ligati sunt sibi tamen nexibus preceptorum. Per hāc decretalē nota causas per quas potest quis petere licentiā renūciandi ¶ Itez nota ꝙ in oībus factis discretio est adhibenda. Itē quedā sunt crimina que etiam post penitentiā peractā impediunt vt simonia in ordine et homicidium.

Itē scientia inflat caritas edificat. Itē distinguitur inter irregularitatē propter cōscientiā sui criminis ⁊ aliā. Itē cōis utilitas preferetur priuate si in cōmuni includitur priuata. Itē licet laborem nō sequatur effectus ē tamē labor remunerandus. / Itē tpalia ⁊ spūalia possunt simul exerceri sine peccato. Itē in iudicio voluntario relinquitur quis cōscientie sue nō in cōtentioso.

¶ Post translationē. Ca. Vacante eccā fauenter. canonici cōtulerūt liberā potestatē eligendi in. i. eoz canonicū ipe vero postulauit io. canonicū sancti fridani olim epm sarxenaten prepositus ⁊ capitulū fauent. postulationez illā petierūt approbari a dño pa. sed huic postulationi videtur obstare capitulū cōstantinopo. cōcil. in quo dicitur vt quicūqz de pontificali dignitate ad monasticā vitā et penitentie locū descēdit ad pontificatū vlterius nō resurgat vnde cōtra illud cōciliū quod ē vnū de quatuor cōcil. que seruat eccā sicut q̄tuor euangelia nō videtur eadē postulatio admittenda. verū tamē in quibusdam casibus nō obstante illo concilio is qui monasticā vitā elegit potest iterum ad episcopatū assumi. primo si ꝓpē persecutionē vel propter corporis infirmitatē ad monasticā vitā descēderit de superioris licentia his cessantibus ad eēpalem poterit resurgere dignitatem. Itē si quis propter cupiditatē parentū eo ignorante fuerit eēpatum adeptus et hoc cōperto ad monasteriū de licentia superioris trāsiuit q̄uis ad illū redire nō possit ad aliū tamē licite poterit reassumi. In istis casibus nihil dicit attemptari cōtra conciliū predictū qd loquitur ī eo casu cū aliqs dimittit episcopatū propter aliquod crimē ⁊ ad monasticā vitā penitentie cū descendit alis opinionibus reiectis que in lrā ponūtur quia nō constitit pape propter quā cām predictus. i. cesserit epātui. mādat papa. rauēati electio. quibus si costiterit ei q̄ propter aliqualē de premissis causis vel cōsimilibus predictis. i. renūciauerit episcopatui dūmodo necessitas vel utilitas id exposcat det ei licentiam transeundi ad eccām faueñ. maxime si verū est quod asseritur q̄ ille loco tantum cesserit et nō dignitati vel ordini. qz tūc presumendum ē q̄ nō propter aliquod crimen a se cōmissum cū penitētie transiuit ad vitā regularē. alioquin cū durū eēt nimis contra tā solemne cōciliū huius postulationem admittere ī iungat capitulo fauent. vt de alia persona idonea sibi prouideant in pastorē Nota hic quatuor casus in quibus ille qui renunciauit epātui transiēs ad monasticā vitā potest iterz in epm reassumi. Itē nota q̄ ius ⁊ potestas eligendi epm ī vnū tantū potest transferri. Itē eligi potest postulandus ad ij vt postuletur. Itē nota regulā q̄ cessante cā cessat effectus. Itē necessitas ⁊ utilitas parificantur. ¶ Itē prelatus cōtra ius scriptū petitionē admittere nō dz.

¶ Quidā cedendi. Casus Quidam impetrant cedendi licentiā et ea obtenta licentia cedere nolunt. dicit pa. q̄ cōpellendi sūt vt cedant. Nota q̄ si quis licentiā cedendi a papa obtinuerit compellendus ē vt cedat. / Itē q̄ semel placuit amplius displicere nō potest. Itez quod primo sit voluntariū postea sit necessariū.

¶ Veniens. Ca. Joānes subdiaconus impetrauit lrās ad quosdā iudices vt ei prebendā vacantē in eccā sancti florentini in cōfluentia assignarent

et cũ ipsi vellent mandatũ apostolicum adimplere. quidã canonici illius eccle sie se opposuerũt dicentes ꝙ ipse renun ciauerat iuri qđ sibi ex ipsis litteris cõ petebat. sed ipse subdiaconus hoc nega uit. canonici testes induxerũt ad hoc ꝓ bandũ per quos videbatur ꝓbatum qđ ipse gratia capli se cõmisisset. duo iudi cũ sententiauerũt eũdẽ subdiaconũ nõ posse vti litteris supradictis pro eo ꝙ gratie capituli se cõmisit quar̃ iuri suo renunciare visus fuit. a qua sententia ipse appellauit sue appellationi vigiliã epiphanie terminũ prefigens ille acces sit ad terminũ. sed aduersarius post ter minũ per duos menses ⁊ amplius expe ctatus. tandẽ nuncius aduersarij cũ lit teris ad cõtradicendũ et ad impetrãduz tãtum cõparuit corã auditore dicto io. cõcesso. sed cũ sufficiẽs ad cãm tractãdã nõ eẽt. idẽ auditor sentẽtiã iudicũ predi ctoꝝ cassauit iusticia exigente.

Nota ꝙ licet quis cõmittat se gratie ad uersarij nõ renunciãdo litteris impetra tis cõtra ipsũ nõ intelligr propter h̃ r̃nũ ciasse iuri quod sibi ex lr̃is cõpetebat.

Itẽ cũ aliquis statuit terminũ sue ap pollationi vtraqz pars appellationis cãm prosequi debet per sufficientẽ pro curatorẽ ad totã cãz cũ peremptore ad hec citata intelligatur. Itẽ nõ statĩ pꝰ terminũ peremptoriũ dz iudex procedẽr

¶ Recte corã. Ca. Quidã ab bas adeo graui egritudine laborat ꝙ de vita desperabatur ipsius ad cõciliũ cu iusdã emuli sui quẽ emulũ nõ credebat absoluit monachos ab obedientia sua ad epm̃ suũ vocauit vt in manibus su is renunciaret nõ tamẽ renunciauit pꝰ modũ r̃cuperata sanitate monachi obe dientiã ⁊ reuerentiã fecerũt eidẽ. dubi tauit abbas an ex tali facto renũciasse intelligatur abbatie. respondet pa. ꝙ ñ Nota ꝙ nõ intelligitur quis renunciar̃ regimini suo licet absoluat subditos ab obedientia sua quia illa non est forma renunciandi.

¶ Dilectꝰ filius. Ca. Quidã abbas ad romanã eccãz nullo medio ꝑ tinens ⁊ sentiens se insufficientẽ renun ciauit in manibus monachorũ r̃gimini abbatie sine licentia pa. et monachi ali um elegerũt. peruenit hoc ad pa. caz er go dictus abbas sine licentia pape renũ ciare nequiuerit abbatie. ipse tã renun ciationem q̃ electionẽ denunciauit irri tas ⁊ inanes mãdans quibusdã quati. abbatem ipm̃ faciant restitui loco suo. quo restituto recipiant vice pa. renunci ationẽ ipsius. Nota ꝙ resignatio fieri dz in manu sui prelati aliter nõ valet Nota abbas imediate subiectus ro. ec. nõ põt cedere sine licentia pa

¶ De supplenda negligentia p̃latoꝝ.

Statuimus. Ca. Cistercien ses aliquando r̃mouent abbates de monasterijs suis vel moriuntur ⁊ ali os in locũ illoꝝ substituunt. epi dioc. no lũt benedicere substitutos abbates sta tuit pa. hic ꝙ si eps̃ tertio requisitus eos benedicere rẽnuerit liceat ipsis ab batibus proprios monachos benedice re ⁊ alia exercere que ad officiũ perti nent. donec epi illos benedicat. Nota negligentiã prelatoꝝ puniendã circa officiũ suũ. Itẽ nota ꝙ quis dat ꝙ nõ habet.

¶ Sicut nobis. Ca. quidã re gulares habent eccãs ad eoꝝ presenta tionẽ pertinẽtes quas vsibus proprijs appropriare nituntur nolunt ad easdũ vacant alios presentare sed instituunt ꝓ sua voluntate. et ita grauãt eos pẽ sionibus vt nequeãt cõpetenter in pau

pertate nia ec. deseruire nec epo in epa
libus respondere nec hospitalitatē sua
re. Significatū fuit hoc dño pa. nolens
igitur pa. vt antiquus status ecē prop
ter hoc subuertatur mandat quatinus
nisi sint exempte ecē supradicte a iu
risdictione epi excessus illos studeat ra
tionabiliter emendare. et nisi infra tps
concilij lat. statutū preditti monachi p
sentauerint ei personas ad vacātes ec
clesias extunc liceat sibi ap. re. in eis
ordinare rectores. ita tamen q̄ per hoc
nullū patronis impostex preiudiciū ge
neretur. Nota q̄ exempti a diocesano
puniri nō possunt. Itē nota cōcessionē
ecciē ab epis factā sine iuris solemni
tate nō valere. Itē propter negligenti
am amittit quis ius presentandi illa vi
ce sine preiudicio in futurū.

¶ Licet. Ca. Magister ho. et
rogerius. diutius litigarunt corā papa
super archidiaconatu richimundie. qz
dicebatur q̄ collatio archidiaconatus
infra tps cōcilij facta nō fuerat. ne igit
papa ius suū negligere videatur. Man
dat quibusdā quatinus si cōstiterit ar
chidiaconatū richimundie vacasse per
annū tpe semestri quo vel ad archiepz
vel ad capitulū donatio pertinebat com
putato nō a tpe vacationis sed a noti
cia. cū ex tunc ad pa. fuerat illius dona
tio deuoluta vtriqz super eo silentiū im
ponatur. Nota tps sex mensiū currere
a tpe noticie non a vacationis. Itē tps
nō currit ignoranti. Itē post tps illud e
lapsum nō possunt eligere qui fuerant
negligentes.

¶ Litteras. Ca. in quibusdam
ecclesijs quedā beneficia et dignitates
tanto tpe vacauerant q̄ donatio illoz
sēdm lateranen concil. ad sedē apostoli
cam fuerat deuoluta. illi ad quos colla
tio pertinebat intelligentes legatū ap.
se. ad partes illas accedere. instituerūt
in beneficijs illis personas minus ido
neas. legati inuenerunt illa beneficia
taliter collata dubitauerūt an deberēt
illos institutos remouere mandat illis
pa. quatinus si beneficia et dignitates
personis idoneis sunt collata permittāt
illos de patientia pacifice possidere alio
quin remoueātur et de personis idone
is illa nō differūt ordinare. Nota q̄ col
latio que nō tenet de patiētia superioris
tenet alias nō valeret.

¶ Dilecto. Ca. Vacan. sala
mantina ec. decanus cū quibusdā sequa
cibus suis quendā. P. nomine mercato
rē elegit appellans ne cōtra suā elec
tionē aliquid attemptetur. archiep̄s
ad quē vt dicebatur electio cantoris fu
erat deuoluta. aliū g. nomine in canto
rem elegit. propter hmōi electiones p
curatores vtriusqz partis ad ro. ec. ac
cesserunt. qz cōstitit pa. q̄ electio a deca
no z eius sequacibus facta post elapsū
sex mensiū spaciū extitit celebratā ifra
q̄ eps z capl̄z cōiter eligere debuerūt
electionē d̄ dicto p. factā decreuit irritā
et manē z appellationez a decano inter
posita factū archiepiscopi ad quē erat
eligēdi auctoritas deuoluta nō potuisse
aliquatinus impedire. vnde mandat q̄
tinus electionē de predicto g. debeat con
firmare nisi ei aliquod canonicū obuia
ret. Nota q̄ propter negligentiā amit
tit quis ius eligendi. Itē mora in tali
bus nō purgatur.

¶ De temporalibus ordinationū et q̄
litate ordinandorū.

¶ Subdiaconus Ca. hic duo di
cuntur. primū ē q̄ licet alicui nisi
ro. pon. aliquē diebus dñicis in subdia
conū ordiare. q̄ius deo dicatis virgib9